

Arrest

nr. 215 077 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE BACKER
Gentstraat 152
9700 OUDENAARDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 februari 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) .

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. SCHELLEMANS, die *loco* advocaat P. DE BACKER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad

worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert, en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat een verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet haar bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak

In het proces-verbaal van de terechtzitting van 13 december 2018 werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter wijst de verzoekende partij op de tweevoudige vaststelling dat haar beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die aan de thans bestreden beslissing ten grondslag ligt door de Raad werd verworpen en dat, na het tussenkomen van de thans bestreden beslissing, nog een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker werd genomen op 26 juni 2018, die haar bij aangetekend schrijven van 29 juni 2018 werd ter kennis gebracht op de door haar gekozen woonplaats en waartegen geen beroep werd ingesteld. Hiernaar gevraagd, stelt de verzoekende partij haar belang te behouden: indien de Raad de thans bestreden beslissing zou vernietigen, is alleen het meer recente bevel nog in het rechtsverkeer aanwezig en het bestaan van slechts één dan wel twee bevelen heeft volgens haar “een verschil in beroepstermijnen en beroepsprocedures” tot gevolg. Waar de voorzitter opmerkt dat zij met dit laatste lijkt uit te gaan van hypothesen, repliceert de verzoekende partij dat dit niets afdoet aan de vaststelling dat de bestreden beslissing onwettig is en dat onwettige beslissingen uit het rechtsverkeer moeten worden verwijderd”.

Het blijkt dus dat na het treffen van de bestreden bijlage 13quinquies, de verwerende partij een nieuwe bijlage 13quinquies getroffen heeft op 26 juni 2018, die ter kennis werd gebracht op de door verzoekende partij gekozen woonplaats. Uit de databank van de Raad blijkt niet dat er een beroep werd aangetekend tegen de laatst getroffen bijlage 13quinquies van 26 juni 2018. Dit houdt in dat het belang bij het beroep teloor is gegaan. Immers, indien het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd, kan de verwerende partij terugvallen op de bijlage 13quinquies van 26 juni 2018 om desgevallend een gedwongen uitvoering ervan te regelen. Deze beslissing is immers definitief en uitvoerbaar. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting erop wijst dat het bestaan van slechts één dan wel twee bevelen “een verschil in beroepstermijnen en beroepsprocedures” tot gevolg heeft, dient de Raad op te werpen dat de verzoekende partij speculeert op beslissingen die nog moeten worden getroffen. De Raad merkt op dat dit neerkomt op een puur hypothetisch en derhalve onaanvaardbaar belang (cf. RvS 9 maart 2016, nr. 11.837 (c)). De verzoekende partij kan zich in voorkomend geval alsnog tegen nieuwe beslissingen richten en zich op alle eventuele onwettigheden beroepen (cf. RvS 9 maart 2016, nr. 11.837 (c)). Verder dient de Raad op te merken dat het louter gelijk krijgen op zich de gevraagde vernietiging niet wettigt (RvS 29 april 1999, nr. 80.016). De verzoekende partij kan haar actueel belang bij huidig beroep dan ook niet steunen op het gegrond zien verklaren van haar middelen.

Het beroep is onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. EKKA